

Mort, sexe i llibertat formal: el debut de Matías Candeira

JORDI NOPCA
BARCELONA

El madrileny Matías Candeira s'ha fet un nom amb llibres de relats com *La soledad de los ventrílocuos* (2009), *Antes de las jirafas* (2011) i *Todo irá bien* (2013), però no va ser fins que va aconseguir la beca Han Nefkens el 2013 que es va poder posar a treballar en la seva primera novel·la. La beca consisteix en un sou de 1.300 euros al mes durant un any per escriure un projecte literari i la matrícula gratuïta al màster d'edició de la Universitat Pompeu Fabra. "Necessitava tranquil·litat per poder assumir una novel·la llarga, de 350 pàgines, que no seria fàcil d'es-

Matías Candeira és professor d'escriptura creativa a Madrid, la ciutat on va néixer el 1984. EFE

criure", admet. El resultat ha sigut *Fiebre* (Candaya, 2015), sobre "un pare que mai no va voler exercir i el dol que passa el seu fill, que es diu Caníbal".

El personatge indaga en la família sobre quina classe d'home era el progenitor. "Té una relació molt particular amb els morts i els animals -avança Candeira-. També té una nòvia morta a qui vol reescriure a partir d'una infermera que coneix la nit de la mort del pare". En aquest escenari tèrbol i misteriós -esquitxat per imatges pròpies de Lynch, Kafka i Simic-, Candeira passeja el lector amb llibertat per gèneres com la novel·la negra, el fantàstic i el terror psicològic. —